

zaaknummer 2010 T 216

17 januari 2012

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoeye-Geers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tot zijn uittreden op [datum] Pastoor te [plaats].

1. De procedure

Op 16 november 2010 heeft klager bij het Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, rechtsoptolger van het bureau van Hulp en Recht (hierna: Meldpunt) gemeld een klacht in te dienen. Daarvan is mededeling gedaan aan aangeklaagde en aan [naam], Bisschop van 's-Hertogenbosch. Op 15 februari 2011 is bij het Meldpunt een reactie ingekomen van aangeklaagde. Op 11 mei 2011 is aangeklaagde overleden. Op 8 juli 2011 is het klaagschrift ontvangen. Op 9 augustus 2011 is bij het Meldpunt een reactie ingekomen van de weduwe van aangeklaagde. Op 22 september 2011 is bij het Meldpunt een reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], Bisschop van 's-Hertogenbosch.

Op 14 november 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Viellevoeye-Geers, voornoemd.

Namens aangeklaagde is verschenen mr. [naam], vice-kanselier van het bisdom 's-Hertogenbosch.

Tijdens de zitting is ter sprake gekomen, dat wellicht de kapelaan die in de jaren '67-'68 met aangeklaagde in de pastorie woonde nadere informatie zou kunnen verschaffen omtrent aangeklaagde.

Genoemde kapelaan heeft d.d. 5 januari 2012 telefonisch laten weten niet over nadere informatie te beschikken.

2. De klacht

2.1. Toen klager 10-11 jaar was, drong zijn vader erop aan dat klager misdienaar zou worden, omdat dit aanzien gaf.

Als klager van school naar huis liep, kwam hij langs de pastorie. Op een dag vroeg aangeklaagde of klager binnen wilde komen. Klager veronderstelde dat dit was vanwege zijn wens om misdienaar te worden. Aangeklaagde was zeer vriendelijk en kwam naast klager zitten. Er gebeurde nog niets. De daarop volgende keer begon hij klager vast te houden. Uiteindelijk eindigden de bezoeken ermee, dat klager aangeklaagde aan zijn geslachtsdelen moest betasten en hem oraal moest bevredigen. Dit is in totaal een keer of zes gebeurd. Het misbruik vond plaats in de pastorie op de trap bij de wc.

Toen klager zag dat er weinig kans was, dat hij misdienaar zou worden, is hij niet meer bij aangeklaagde langs gegaan.

Klager heeft er nooit met iemand over gesproken. Hij deed net alsof er niets gebeurd was en heeft wat hem overkomen is ver weg gestopt.

Toen alle herinneringen in alle heftigheid bovenkwamen heeft klager dit vorig jaar tegen zijn moeder verteld. Haar reactie was "Zie je wel". Ze heeft klager niet verteld, wat ze met deze opmerking bedoeld heeft.

2.2. De gebeurtenissen hebben een enorme impact gehad op het leven van klager. Hoewel er een grote woede en machteloosheid in hem was, heeft hij dit jarenlang verdrongen.

Het seksueel misbruik heeft tot gevolg gehad dat hij zich heel recalcitrant ging gedragen. Hij was op school niet te hanteren.

Door zijn ervaringen ging hij zich afzetten tegen autoriteit. Het niet kunnen omgaan met autoriteit heeft grote gevolgen gehad in zijn persoonlijk leven. Het heeft geleid tot een aaneenschakeling van mislukkingen op persoonlijk, fysiek en psychisch vlak. Hij heeft zijn opleidingen niet af kunnen maken en geen baan kunnen behouden

Klager heeft jarenlang therapie gehad bij psychologen en psychiaters. Hij kende periodes van grote depressiviteit, die uitmondde in suïcidale neigingen.

Door alle publiciteit rondom het seksueel misbruik binnen de rooms-katholieke kerk, ging klager er veel over lezen en vond alles 'heel herkenbaar'. Hij leek het vergeten, zover had hij het weggestopt. Nu het besef er eenmaal is, dat het hem ook is overkomen, komen de emoties in alle hevigheid boven.

2.3. Klager wil met deze klacht bereiken dat het seksueel misbruik door aangeklaagde wordt erkend, alsmede dat het leed dat door dit seksueel misbruik is ontstaan wordt erkend en dat hem een schadevergoeding wordt toegekend voor het geleden leed.

3. Het verweer

Aangeklaagde heeft ontkend klager te kennen en heeft meegedeeld dat hij zich er geenszins van bewust is dat hij ooit seksueel misbruik gepleegd zou hebben.

Daar aangeklaagde gedurende de procedure is overleden en geen weerwoord meer kan geven, heeft de Bisschop in zijn reactie op het klaagschrift gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klager onwaarheid spreekt.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure) zoals deze van toepassing was ten tijde van het indienen van de klacht. Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen. Dit geldt te meer omdat in dit geval de aangeklaagde is overleden, hij het seksueel misbruik heeft ontkend en zich niet verder kan verweren.

4.4. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. De klachtencommissie sluit ook niet uit dat er sprake is geweest van misbruik. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klager ondersteunen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard.

4.6. De Klachtencommissie realiseert zich dat dit voor klager teleurstellend is. De klachtencommissie wijst klager er op dat hij om herziening van het advies kan vragen, indien ten aanzien van aangeklaagde nieuwe informatie beschikbaar zou komen.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van 's-Hertogenbosch de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 17. januari 2012 door mr. C.C, de Rijke-Maas, voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en W.A.M.C. Mol leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van 's-Hertogenbosch en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.